

ระเบียบโรงเรียนเขาทองพิทยาคม
ว่าด้วยการปกครองนักเรียนโรงเรียนเขาทองพิทยาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ กฎกระทรวงศึกษาธิการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียน พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่ดีงาม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน จึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการปกครองนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบโรงเรียนเขาทองพิทยาคมว่าด้วยการปกครองนักเรียนโรงเรียนเขาทองพิทยาคม พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศใช้ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดา กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับใดๆ ที่มีอยู่ก่อน และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายถึง โรงเรียนเขาทองพิทยาคม อำเภอพะเยา จังหวัดนครสวรรค์

“นักเรียน” หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเขาทองพิทยาคม

“ครู” หมายถึง ข้าราชการครู ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนเขาทองพิทยาคม

“ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนเขาทองพิทยาคม

“รองผู้อำนวยการ” หมายถึง รองผู้อำนวยการโรงเรียนเขาทองพิทยาคม

“หัวหน้ากลุ่มบริหาร” หมายถึง ผู้ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารโรงเรียนเขาทองพิทยาคม

“การพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน” หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติผิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน โดยใช้กิจกรรม หรือการลงโทษตามระดับความผิดที่กระทำ และการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม

“พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์” หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ผิด ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน กฎกระทรวงศึกษาธิการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคม

“พฤติกรรมที่พึงประสงค์” หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูก ที่ควร กระทำความดีอันเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม สมควรได้รับการยกย่อง เชิดชู เป็นแบบอย่างที่ดีและควรได้รับรางวัล

“การกระทำผิด” หมายถึง การที่นักเรียนประพฤติผิด ผ่าฝืนระเบียบ คำสั่ง แนวปฏิบัติ ข้อบังคับของโรงเรียน หรือกฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

“ทำกิจกรรม” หมายถึง การให้นักเรียนที่กระทำผิด ทำกิจกรรมบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น ส่วนรวมหรือสังคม

การลงโทษ แบ่งออกเป็น ๔ สถาน

๑. ว่ากล่าวตักเตือน
๒. ทำทัณฑ์บน
๓. ตัดคะแนนความประพฤติ
๔. ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

หมวดที่ ๒ หลักการและแนวทางในการปกครองนักเรียน

ข้อ ๖. หลักการและแนวทางในการปกครองนักเรียน

๖.๑ การปกครองนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา ควบคุมป้องกัน และแก้ไข ความประพฤตินักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรม การเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

๖.๒ การพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติ ผิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน โดยใช้กิจกรรม หรือการลงโทษตามระดับความผิดที่กระทำ และ การสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม

๖.๓ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ผิด ผ่าฝืน ต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน กฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคม

๖.๔ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร กระทำ ความดีอันเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม สมควรได้รับการยกย่อง เชิดชู เป็นแบบอย่างที่ดีและควร ได้รับรางวัล

๖.๕ การกระทำผิด หมายถึง การที่นักเรียนประพฤติผิด ผ่าฝืนระเบียบ คำสั่ง แนวปฏิบัติ ข้อบังคับของโรงเรียน หรือกฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

๖.๖ ทำกิจกรรม หมายถึง การให้นักเรียนที่กระทำผิด ทำกิจกรรมบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ต่อตนเอง ผู้อื่น ส่วนรวมหรือสังคม

ข้อ ๗. การปกครองให้ยึดหลักการดังต่อไปนี้

๗.๑ หลักการควบคุม คือ การใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นเครื่องมือควบคุมความประพฤติของ นักเรียน ให้เป็นไปตามข้อตกลงที่กำหนดไว้เมื่อกระทำผิดต้องได้รับการลงโทษ

๗.๒ หลักการพัฒนาส่งเสริม คือ การจัดสภาพแวดล้อม หรือกิจกรรมต่างๆโดยอาศัยทฤษฎีทาง จิตวิทยาเป็นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สภาพแวดล้อมและกิจกรรม ต่างๆจะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความถนัด ความสามารถพิเศษ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่า และมีแรงจูงใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ข้อ ๘. การปกครองจะต้องไม่มุ่งเน้นการควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยเพียงอย่างเดียว แต่ต้องใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดทางจิตวิทยาในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ด้วย ดังนี้

๘.๑ พฤติกรรมของใครสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ได้โดยอาศัยแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก กระตุ้นให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

๘.๒ ทุกคนปรารถนาจะเป็นคนดี เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น แต่การได้รับการสนองตอบที่ต่างกันทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกันด้วย

๘.๓ มนุษย์มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการพัฒนาพฤติกรรมจำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกันด้วย

หมวดที่ ๓ จุดมุ่งหมายของการปกครองนักเรียน

ข้อ ๙. งานปกครองนักเรียน มีจุดมุ่งหมายสำคัญดังต่อไปนี้

๙.๑ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเป็นคนที่ระเบียบวินัยและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๙.๒ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๓ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรดังต่อไปนี้

(๑) ความซื่อสัตย์ สุจริต การไม่เบียดเบียนผู้อื่น การมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม การตรงต่อเวลา การแต่งกาย การรักษาความสะอาด การเข้าแถว การแสดงความเคารพ การประหยัดและออม ความอดทนอดกลั้น ความขยันหมั่นเพียร ความเมตตา กรุณา มีจิตอาสา การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

(๒) การเคารพกฎหมายและกติกาของสังคม รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความสามัคคี รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผล ใช้เสรีภาพของตนในทางสร้างสรรค์ บนรากฐานแห่งกฎหมาย จริยธรรมและศาสนา

(๓) ความภูมิใจในความเป็นไทยมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรู้และเลื่อมใสในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนการร่วมกันธำรงรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศชาติ

หมวดที่ ๔ ขอบข่ายงานปกครองนักเรียน

ข้อ ๑๐. เพื่อให้เข้าใจงานปกครองนักเรียน จึงกำหนดขอบข่ายงานปกครองนักเรียน ดังนี้

๑๐.๑ ขอบข่ายความรับผิดชอบงานปกครองนักเรียนเป็นงานที่ต้องปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคน ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ โดย

(๑) ป้องกันไม่ให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

(๒) แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

(๓) ส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้พัฒนายิ่งขึ้น

ฝ่ายปกครองมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ส่วนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนอกเวลาทำการเรียนการสอนให้ถือเป็นความรับผิดชอบตามสมควรแก่สถานการณ์และส่วนประกอบของปัญหา

๑๐.๒ บุคลากรที่รับผิดชอบ ครูทุกคนในโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องดูแล พัฒนาและควบคุมพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการฝ่ายปกครองรับผิดชอบโดยตรงในด้านการพัฒนาและควบคุมพฤติกรรมนักเรียน ทั้งด้านการจัดกิจกรรม การออกระเบียบ ข้อบังคับ และการลงโทษ รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน เช่น สมาคมผู้ปกครองนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น ให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อร่วมกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

(๒) ครูสนับสนุนการสอน เช่น ครูแนะแนว ครูกิจกรรมนักเรียน ครูอนามัย ครูบรรณารักษ์ ฯลฯ ต้องมีหน้าที่ให้ความร่วมมือช่วยพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูแนะแนวจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลให้เข้าใจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อหาทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ครูทุกคนต้องร่วมมือและช่วยกันอบรมบ่มนิสัยในขณะทำการสอน หรือในฐานะครูที่ปรึกษา และในขณะเดียวกันกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ควรเอื้อให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในตัวนักเรียนด้วย ไม่ใช่แยกการเรียนการสอนวิชาการออกอย่างเด็ดขาดจากการปกครองนักเรียน

หมวดที่ ๕ การจัดองค์กรบริหารงานปกครองนักเรียน

ข้อ ๑๑. การจัดองค์กรบริหารงานปกครองนักเรียนให้เป็นไป ดังนี้

๑๑.๑ การจัดองค์กรปกครองนักเรียนเป็นแบบระดับชั้น ม.๑ , ม.๒ , ม.๓ , ม.๔ , ม.๕ , ม.๖ แต่ละระดับ มีครูที่ปรึกษาประจำชั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานปกครอง

๑๑.๒ กำหนดนโยบายและการบริหารงานปกครอง ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยผ่านรองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายปกครอง และประสานงานกับองค์กรภายนอกโรงเรียน เช่น เครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน มาช่วยในการพัฒนางานปกครองนักเรียน

๑๑.๓ คณะกรรมการฝ่ายปกครอง ประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ครูที่ปรึกษาประจำชั้น หัวหน้างานในสายงานฝ่ายปกครอง ครูอื่นๆ ตามความเหมาะสม

๑๑.๔ ให้หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นผู้เสนอรายชื่อ ครูที่ปรึกษา เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการในการอนุมัติแต่งตั้ง

หมวดที่ ๖ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรและองค์กรแบบระดับชั้น

ข้อ ๑๒. หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน มีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑๒.๑ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายปกครอง

๑๒.๒ ควบคุมดูแลงาน ที่ฝ่ายปกครองรับผิดชอบให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

๑๒.๓ จัดทำแผน/โครงการและปฏิทิน ของฝ่ายปกครอง

๑๒.๔ ให้ความร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียน

๑๒.๕ พิจารณาแก้ไขปัญหาการปกครองนักเรียน จากคณะกรรมการฝ่ายปกครอง เพื่อเสนอความเห็นให้ผู้อำนวยการชี้ขาดในกรณีที่เป็นปัญหาสำคัญ

๑๒.๖ วางแผนจัดกิจกรรมพัฒนา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนให้สนองตอบ เจตนารมณ์ของหลักสูตรและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และดำเนินการให้เป็นไปตามแผน

๑๒.๗ ปกครองดูแลให้ความอบอุ่น และความปลอดภัยแก่นักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน

๑๒.๘ ให้คำแนะนำในด้านความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้าสังคมได้

๑๒.๙ จัดการวางแผนควบคุมและแก้ปัญหาการมาเรียนของนักเรียน

๑๒.๑๐ วิเคราะห์และวิจัยปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล โดยประสานกับงานแนะแนว เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จตามเอ็กต์ภาพ

๑๒.๑๑ ประสานงานกับงานแนะแนว เพื่อวางแผนติดตามนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว เพื่อปรับปรุงงานปกครองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑๒.๑๒ วางแผนและจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปกครองให้เป็นปัจจุบัน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา ป้องกันแก้ไขความประพฤตินักเรียน

๑๒.๑๓ ออกระเบียบที่เกี่ยวกับการปกครอง เพื่อควบคุมความประพฤตินักเรียน

๑๒.๑๔ ประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อหาแนวทางร่วมกันป้องกัน แก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

๑๒.๑๕ ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓. หัวหน้างานในสายงานฝ่ายปกครอง มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑๓.๑ เป็นกรรมการฝ่ายปกครอง

๑๓.๒ ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนในระดับชั้น ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานที่

กำหนด

๑๓.๓. ประสานงานกับครูที่ปรึกษา และผู้ปกครองนักเรียน เพื่อร่วมแก้ไขพัฒนานักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน

๑๓.๔. ชี้แจง กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนในระดับให้เข้าใจและชัดเจน
ง่ายต่อการปฏิบัติ

๑๓.๕. อบรม ตรวจ ควบคุมดูแล แก้ไข เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในระดับชั้นที่รับผิดชอบ

๑๓.๖ จัดทำระเบียบความประพฤติ ตรวจเช็ค ควบคุม การเข้าร่วมกิจกรรม สถิติการมาสาย การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนเป็นปัจจุบัน

๑๓.๗ ควบคุม กำกับดูแลการมาเรียน การลา การมาสายของนักเรียน โดยส่งหนังสือถึงผู้ปกครองเมื่อนักเรียนขาดเรียน ๓ วันขึ้นไป

๑๓.๘ จัดแบ่งนักเรียน ครู ไปร่วมพิธีหรือกิจกรรมกับทางราชการ ทั้งรัฐพิธีและราชพิธีหรือกิจกรรมกับทางราชการ ทั้งรัฐพิธีและราชพิธี

๑๓.๙ ติดตาม สรุปรุ ประเมินผล และรายงานการดำเนินงาน / โครงการต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑๓.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔. ครูที่ปรึกษามีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานปกครองนักเรียน ดังนี้

๑๔.๑ ควบคุมดูแลนักเรียนในห้องที่รับผิดชอบในเรื่องการเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์และรับฟังการอบรมชี้แจงเรื่องต่างๆ บริเวณหน้าเสาธงให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำรวม ไม่พูดคุยและทำกิจกรรมอื่นๆในแถว

๑๔.๒ สำรวจรายชื่อการมาเรียนของนักเรียน ตามแบบสำรวจและแจ้งสถิติการมาเรียนให้หัวหน้าระดับทราบทุกวัน ตามแบบแจ้งสถิติการมาเรียนประจำวัน

๑๔.๓ ชี้แจงระเบียบวินัยต่างๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ และตรวจตราดูแลสอดส่องให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง หากพบว่าผู้ใดปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ดำเนินการแก้ไขทันที

๑๔.๔ เป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนในความรับผิดชอบ เพื่อป้องกันแก้ไขและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

๑๔.๕ อบรม แนะนำ ตักเตือน ดูแลเอาใจใส่ ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในด้านการเป็นอยู่ในระหว่างที่เรียน ช่วยเหลือสวัสดิการ และปรับปรุงความประพฤติเป็นรายบุคคล รวมทั้งการหาทุนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดทุน

๑๔.๖ ดูแลเรื่องการทำความสะอาดห้องเรียน ตกแต่ง และจัดบอร์ดความรู้ การดูแลเรื่องความสะอาดของร่างกายนักเรียนด้วย

๑๔.๗ เสนอโครงการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน และโรงเรียนรวมทั้งการติดตามรายงานผล

๑๔.๘ ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการฝ่ายปกครองมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑๕.๑ เป็นที่ปรึกษาผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง ผู้อำนวยการในการให้ข้อมูลข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการป้องกันแก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน และให้ข้อมูลเพื่อประกอบการวินิจฉัยสั่งการ

๑๕.๒ ดำเนินงานปกครองนักเรียนในส่วนที่รับผิดชอบได้เป็นต้นไป ด้วยความเรียบร้อยและบังเกิดผลดีมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๖ องค์กรภายนอกโรงเรียน เช่น สมาคมผู้ปกครองครู มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนเสนอแนะและให้ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการปกครองนักเรียน โดยให้ความร่วมมือในการควบคุมแก้ไขปัญหาป้องกันและพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในงานปกครองนักเรียน

หมวดที่ ๗ การแต่งกายของนักเรียน

ข้อ ๑๗ การแต่งกาย หมายความว่ารวมถึง การแต่งผม หรือส่วนอื่นของร่างกายด้วย

๑๗.๑การแต่งผม กำหนดให้ไว้ดังต่อไปนี้

(๑) นักเรียนชายจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวด้านข้าง ด้านหลังต้องยาวไม่เลยตีนผม ด้านหน้าต้องยาวไม่ถึงคิ้วและกลางศีรษะให้ยาวไม่เกิน ๕ เซนติเมตร หรือตามความเหมาะสมและมีความเรียบร้อย

(๒) นักเรียนหญิงจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวให้เป็นไปตามความเหมาะสมและมัดรวบให้เรียบร้อย

๒๓

๒.๑ อนุญาตให้ไว้ผมยาวตามธรรมชาติ

๒.๒ ถ้านักเรียนไว้ผมยาวต้องรวบให้เรียบร้อย

๒.๓ อุปกรณ์ที่ใช้มัดผม

- กิ๊บต้องเป็นกิ๊บสีดำ ห้ามใช้กิ๊บแบบอื่นๆ
- ยางรัดให้ใช้สีดำ
- โบว์ผูกผมสีกรมท่า

(๓) นักเรียนต้องห้ามปฏิบัติตน ดังนี้

๓.๑ ตัดผม

๓.๒ ย้อมสีผมให้ผิดไปจากเดิม

๓.๓ ไว้หนวดหรือเครา

๓.๔ ห้ามนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวยและเครื่องประดับทุกชนิด ตัวอย่างเช่น ไว้เล็บ ทาเล็บ แต่งคิ้ว แต่งตา แต่งริมฝีปาก แต่งหน้า ย้อมผม ฉีดสเปรย์ ใส่แอลครีมหรือน้ำมัน ใช้ที่คาดผม ใส่ต่างหู สวมกำไลมือ

๓.๕ การกระทำอื่นใดซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน เช่น การตัดแต่งทรงผมเป็นรูปทรงสัญลักษณ์หรือลวดลาย

๑๗.๒ การแต่งส่วนอื่นของร่างกาย อนุญาตไว้ให้ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ใส่หน้ากากข้อมือที่เป็นสายโลหะ หรือหนังสีดำ สีนํ้าตาล หรือสีสุภาพ
- (๒) ให้ใส่แว่นสายตาแบบสุภาพ
- (๓) ให้สวมสร้อยคอแสดงตนเลสแชนพระที่ยาวพอสมควร

หมวดที่ ๘ เครื่องแบบนักเรียน

ข้อ ๑๘ เครื่องแบบ และชุดที่ให้นักเรียนใช้สวมใส่มาโรงเรียนได้ มีแบบและกำหนดให้ใส่ ดังต่อไปนี้

๑๘.๑ เครื่องแบบนักเรียนให้ใส่ในวันที่มาเรียนตามปกติ เรียนพิเศษ ดิฉันทำงานหรือราชการที่โรงเรียน และกิจกรรมใดๆ ที่กำหนดให้ใช้เครื่องแบบนักเรียน การมาทำงานพิเศษของตนเองต้องแต่งกายสุภาพ เช่น นักเรียนหญิงต้องไม่ใส่เสื้อสั้น เป็นต้น

๑๘.๒ เครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร ให้ใส่มาโรงเรียนในวันที่มีการเรียนหรือกิจกรรมนั้นๆหรือตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง และต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบนั้นๆ

๑๘.๓ ชุดพลศึกษาให้ใส่มาโรงเรียนได้ในวันที่มีการเรียนวิชาพลศึกษาที่เป็นภาคปฏิบัติหรือตามที่ครู อาจารย์ กำหนดให้ใส่เป็นครั้งคราว ห้ามดัดแปลงชุดไปจากเดิม ปักชื่อ ที่โรงเรียนจำหน่าย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น – ตอนปลาย (ชาย-หญิง)

(๑) เสื้อ คอปกเชิ้ต มีกระเป๋าช้างซ้าย ๑ ใบ ที่กระเป๋ามีเครื่องหมายของโรงเรียน จำหน่ายโดยกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าโรงเรียน

(๒) กางเกง ใช้กางเกงวอร์มชายยาว สีกรมท่ารัดเอวมีแถบสีขาว มีตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นชื่อโรงเรียนเขาทองพิทยาคม จำหน่ายโดยกิจกรรมร้านค้าสวัสดิการโรงเรียน

(๓) รองเท้า ใช้รองเท้าผ้าใบนักเรียนหุ้มส้น สีนํ้าตาลสำหรับนักเรียนชาย และ สีขาวสำหรับนักเรียนหญิง

(๔) ถุงเท้า ใช้ถุงเท้าสีนํ้าตาล (สำหรับนักเรียนชาย) ถุงเท้าสีขาว (สำหรับนักเรียนหญิง) และมีความยาวของถุงเท้าไม่ต่ำกว่า ๗ เซนติเมตร

ข้อ๑๙ เครื่องแบบนักเรียน มีดังนี้

๑๙.๑ เครื่องแบบนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ประกอบด้วย

(๑) เสื้อ แบบคอเชิด ผ้าสีขาวเนื้อเรียบ ไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินควร ตัวตัดตรงไม่รัดรูปหรือใหญ่เกินตัวจนดูรุ่มร่าม ไม่มีเกล็ดหรือลวดลายใดๆผ่าอกตลอด มีสابلสอบอกด้านนอกกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร กระดุมสีขาวเส้นผ่าศูนย์กลาง๑เซนติเมตร แขนเสื้อสั้นเพียงเหนือข้อศอกเล็กน้อย มีกระเป๋าทอกเสื้อด้านซ้าย ๑ ใบ ขนาดพอเหมาะกับตัวเสื้อ

(๒) กางเกง แบบสุภาพสีทึบ เนื้อผ้าหนาไม่มีลวดลาย ขาสั้นเพียงเหนือเข่าจากกึ่งกลาง สะบ้าขึ้นไม่เกิน ๕ เซนติเมตร เมื่อยืนตรงส่วนกว้างของขากางเกง เมื่อยืนตรงห่างจากขาตั้งแต่ ๘-๑๒ เซนติเมตร ตามส่วนของขนาดของขา ปลายขาเข้าข้างในกว้าง ๕ เซนติเมตร ผาตรงส่วนหน้ามีจีบไว้ข้างในมีจีบด้านหน้าข้างละ ๒ จีบ ขอบกระเป๋าด้านแนวตะเข็บด้านข้าง ไม่มีกระเป๋าลัง มีหูร้อยเข็มขัดขนาดกว้าง ๑เซนติเมตร ต้องตัดให้เป่ากางเกงยาวพอดีเมื่อคาดเข็มขัดแล้วอยู่ตรงเอวพอดี ไม่คับหรือหลวมเกินไป **ห้ามใช้กางเกงผ้าเวสปอยท์**

(๓) เข็มขัด แบบหนังสีนํ้าตาลไม่มีลวดลาย ขนาดสายกว้าง ๓.๕เซนติเมตร หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวเข็มเดียว มีปลอกหนังสำหรับสอดปลายสีนํ้าตาล นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๔) รองเท้า ผ้าใบสีนํ้าตาลแบบหุ้มส้น มีเชือกผูกไม่มีลวดลายหรือสีอื่นคาดขอบและตาไก่สำหรับร้อยเชือก สีนํ้าตาล พื้นเรียบตลอดไม่มีสัน

(๑) ถุงเท้า สีนํ้าตาล ไม่มีลวดลาย ไม่มีสีอื่นคาด หรือเป็นแบบลูกฟูกชนิดหนา ต้องยาวกว่าขอบรองเท้าขึ้นมาไม่น้อยกว่า ๗ เซนติเมตร **ห้ามใช้ถุงเท้าลูกเสือ**

๑๙.๒ เครื่องแบบนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาวเนื้อเรียบไม่มีลวดลาย หนาพอที่จะมองไม่เห็นเสื้อชั้นใน แขนสั้นแบบ คอปกกลาสีไม่รัดรูปทรงหรือใหญ่เกินไปด้านหลังคอลึกพอสมควร ติดกระดุมกึ่ง ปกใหญ่ขนาดเหมาะสมกับตัวเสื้อ ใช้ผ้า๒ชั้น แขนสั้นยาวเหนือข้อศอกเล็กน้อยมีจีบรัดปลายแขน ๖ จีบ ผ้าหุ้มปลายแขนเสื้อกว้าง ๕-๗ เซนติเมตร หรือวัดจากข้อมือเมื่อยืนตรง๑๐-๑๕เซนติเมตร ขอบชายเสื้อด้านล่างพับเข้าข้างใน๓เซนติเมตร มีกระเป๋ามีฝา ขนาดพอเหมาะกับตัวเสื้อทางด้านล่างขวา ๑ ใบ เมื่อแต่งเครื่องแบบให้แต่งด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงือกกลาสี สีเดียวกับกระโปรง ขนาดเหมาะสมกับตัวเสื้อ และต้องใส่เสื้อชั้นใน

(๒) กระโปรง แบบสุภาพสีกรมท่า ตามแบบสีตัวอย่างของโรงเรียน เนื้อผ้าเรียบ ไม่มีลวดลายพับเป็นจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลังข้างละ๓จีบ พับจีบออกด้านนอก เว้นระยะตรงกลางพองาม เย็บทับตรงจีบจากใต้ขอบกระโปรงได้๕เซนติเมตร ขอบชายกระโปรงพับเข้าข้างในกว้าง๕เซนติเมตร ขอบเอวของกระโปรงกว้าง๓.๕ เซนติเมตร ขอบกระเป๋าด้านแนวตะเข็บข้างห้ามตัดแบบชายกระโปรงสอดเข้าข้างในแบบรัดสะโพกหรือแบบเอวสูง และต้องมีความยาวคลุมเข่า นับจากกกลางเข่าลงมาไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร

(๓) รองเท้า หนังสือดำแบบนักเรียน หุ้มสัน หุ้มปลายเท้าหุ้มมามีสายรัดหลังเท้าไม่มี ลวดลาย สันสูงไม่เกิน๓เซนติเมตร หรือผ้าใบสีดำแบบสุภาพไม่มีลวดลายมีเชือกผูก

(๔) ถุงเท้า สีขาวแบบนักเรียน เนื้อเรียบ หนาพอสมควรไม่มีลวดลาย ไม่มีแถบสีหรือ ดอกดวง ต้องยาวกว่าขอบรองเท้าขึ้นมาไม่น้อยกว่า ๗ เซนติเมตร ห้ามม้วนกลม

๑๙.๓ เครื่องแบบนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย

(๑) เสื้อ แบบคอเชิ้ตไม่รัดรูป ผ้าสีขาวเนื้อเรียบไม่มีลวดลายและหนาพอที่จะไม่เห็น เสื้อชั้นใน แขนสั้น ผ่าอกตลอด มีสาคอลบเข้าข้างใน กว้าง๕เซนติเมตร ติดกระดุมกลมสีขาว แขนเสื้อยาวเหนือ ข้อศอกเล็กน้อย มีจีบรัดปลายแขนเสื้อ๖จีบ ผ้าหุ้มปลายแขนกว้าง๓เซนติเมตร ติดกระดุมกึ่งหรือตะขอให้พอดีกับ ลำแขน ตัวเสื้อให้ยาวพอที่เมื่อสวมกระโปรงทับแล้วก้มเงยไม่หลุดเมื่อสวมต้องไม่ถึงเสื้อออกมาจนมองไม่เห็นเข็ม ขัดได้โดยรอบ และต้องใส่เสื้อชั้นใน แล้วเก็บชายเสื้อไว้ในกระโปรง

(๒) กระโปรง สีกรมท่าแบบเช่นเดียวกับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(๓) เข็มขัด หนังสือดำแบบนักเรียน ไม่มีลวดลาย มีขนาดสายกว้าง๓.๕เซนติเมตร หัวรูป สี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหลักหัวกลัดเข็มด้วยหนังสือดำ ให้ใช้คลิปลีดำหนีบขอบกระโปรงกับเข็มขัดกันหลุดได้

(๔) รองเท้าและถุงเท้า ใช้แบบเดียวกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๑๙.๔ บนเนื้อผ้าอก เสื้อด้านขวา ให้ปักอักษรย่อ ข.พ. และด้านซ้ายให้ปักชื่อ นามสกุล ของ นักเรียนผู้ใส่ ตามแบบและขนาดที่โรงเรียนกำหนดด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินแก่ในแนวระดับเดียวกัน ปักชื่อเหนือ รววม หรือขอบบนกระเป๋าลี้นักเรียนชาย ๒ เซนติเมตร

ข้อ๒๐ การกระทำต่อส่วนประกอบของเครื่องแบบ หรือเครื่องแบบนักเรียนดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่สุภาพ เรียบร้อย

๒๐.๑ ซีด เขียน ป้ม ลอกลาย เจาะรู ปิดด้วยพลาสติกหรือยาง หรือแถบขาว หรือกระทำให้เกิด ลวดลายหรือผิดจากที่กำหนดไว้ระเบียบนี้

๒๐.๒ ย้อมหรือพอกด้วยสารใดๆ ที่ทำให้สีของกางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า มีสีผิดไปจากที่ กำหนด

๒๐.๓ นักเรียนชายไม่เก็บชายเสื้อไว้ในกางเกง นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่เก็บเสื้อไว้ในกระโปรงไม่กลัดกระดุมเสื้อ

๒๐.๔ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สวมกระโปรงโดยให้ขอบกระโปรงอยู่สูงหรือต่ำกว่าแนวสะดือ

ข้อ ๒๑ กระเป๋านักเรียน
ใช้เป็นกระเป๋าเป้ตามรูปแบบที่โรงเรียนกำหนด จำหน่ายโดยกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าโรงเรียน

หมวดที่ ๙ การมาเรียน มาสาย ขาดเรียน การลาและการขออนุญาตออกนอกโรงเรียน

ข้อ ๒๒ การมาเรียน มาโรงเรียนสาย กำหนดไว้ดังนี้

๒๒.๑ การมาเรียน

(๑) นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน

(๒) นักเรียนทุกคนควรจะต้องมีกระเป๋าใส่หนังสือมาโรงเรียน ตามแบบที่โรงเรียนกำหนด สำหรับใส่หนังสือ สมุด และอุปกรณ์การเรียนอื่นๆตามตารางเรียนประจำวัน หรืออาจมีกระเป๋าเสริมตามแบบที่โรงเรียนกำหนด

(๓) ทำความเคารพผู้ปกครองก่อนออกจากบ้าน

(๔) โดยสารหรือขับขียานพาหนะด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร

(๕) นักเรียนจะต้องมาถึงโรงเรียนให้ทันเช้าแถว เวลา ๐๗.๔๐ น.

(๖) ทำความเคารพครู ไหว้พระ และเดินเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบเมื่อมาถึงโรงเรียน

(๗) เมื่อนักเรียนได้ยินเพลง “มาร์ชโรงเรียน” เปิดขึ้นในเวลา ๐๗.๔๕ น. ให้นักเรียนหยุดกิจกรรมทุกอย่างและรีบเข้าแถวให้ทันก่อนเพลงมาร์ชโรงเรียนจบ และเคารพธงชาติในเวลา ๐๗.๕๐ น.

(๘) นักเรียนทุกคนจะต้องทำกิจกรรมหน้าเสาธงให้แล้วเสร็จ จากนั้นพบครูที่ปรึกษาและเข้าไปอยู่ในห้องเรียนให้เรียบร้อยอย่างช้าที่สุด เวลา ๐๘.๓๐ น.

(๙) หากนักเรียนมาหลังเวลา ๐๗.๕๐ น. ถือว่านักเรียน “มาสาย” นักเรียนจะต้องลงทะเบียนบันทึกการมาสาย และหากนักเรียนมาสายหลังเวลา ๐๘.๓๐ น. นักเรียนจะต้องมารายงานตัวที่ห้องบริหารงานกิจการนักเรียนและเขียนใบขออนุญาตเข้าห้องเรียนตามระเบียบฯ

(๑๐) ออกจากโรงเรียนเมื่อถึงเวลาเลิกเรียนเท่านั้น

๒๒.๒ การมาสาย

(๑) นักเรียนที่มาไม่ทันเคารพธงชาติ (๐๗.๕๐ น.) ถือว่า “มาสาย” นักเรียนจะต้องลงทะเบียนบันทึกการมาสาย และหากนักเรียนมาสายหลังเวลา ๐๘.๓๐ น. นักเรียนจะต้องมารายงานตัวที่ห้องบริหารงานกิจการนักเรียนและเขียนใบขออนุญาตเข้าห้องเรียนตามระเบียบฯ

(๒) ในภาคเรียน หากนักเรียนมาสายเกิน ๓ ครั้งต่อเดือน ถือว่ามาสายบ่อยครั้ง จะมีหนังสือแจ้งผู้ปกครอง (ครั้งที่ ๑) หากมาสายเกิน ๗ ครั้ง จะมีหนังสือแจ้งผู้ปกครอง (ครั้งที่ ๒) หากมาสายเกิน ๑๐ ครั้ง จะมีหนังสือเชิญผู้ปกครองนักเรียนมาพบเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน

ข้อ ๒๓ การขาดเรียน กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๒๓.๑ นักเรียนที่ไม่มาโรงเรียนโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ทราบหรือไม่ส่งใบลาตามที่กำหนดถือว่า “ขาดเรียน” หากขาดเรียนติดต่อกันเกิน ๓ วัน ให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการประสานกับผู้ปกครอง และมีหนังสือแจ้งผู้ปกครอง (ครั้งที่ ๑) หากไม่ติดต่อกลับหรือขาดเรียนติดต่อกันเกิน ๗ วัน จะมีหนังสือแจ้งผู้ปกครอง (ครั้งที่ ๒) หากไม่ติดต่อกลับภายใน ๓ วันทำการหลังได้รับหนังสือแจ้งผู้ปกครองครั้งที่ ๒ โรงเรียนจะดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการติดตามนักเรียนขาดเรียนต่อไป

๒๓.๒ นักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยครั้ง จะถือว่าไม่มีความประสงค์ที่จะศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนนี้ จะเชิญผู้ปกครองมารับทราบ ชี้แจง และรับรองความประพฤติ หากยังขาดเรียนบ่อยครั้งอาจจะให้ออกจากการเป็นนักเรียน

ข้อ ๒๔ การลา กำหนดไว้ดังนี้

๒๔.๑ การลาให้เขียนใบลาตามแบบทำระเบียบ ส่งครูที่ปรึกษาเพื่อแจ้งให้ครูประจำวิชาได้ทราบ และต้องให้ผู้ปกครองที่แท้จริงลงลายมือชื่อรับรอง

๒๔.๒ ลากิจ ให้อ่านใบลาก่อนล่วงหน้า ๑ วัน หรือฝากใบลาให้ถึงครูที่ปรึกษาในเช้าของวันที่ลาหยุดเป็นอย่างช้า

๒๔.๓ ลาป่วย ให้ส่งใบลาถึงครูที่ปรึกษาในเช้าของวันที่ลาป่วย ถ้าไม่สามารถทำได้ให้อ่านอย่างช้าในวันแรกที่มาเรียน หลังจากหายป่วย หากต้องการรักษาตัวเป็นเวลานาน ควรให้ผู้ปกครองมาลงลาด้วยตนเอง หรือนำใบรับรองแพทย์มาแสดงเพื่อสิทธิในการสอบ

ข้อ ๒๕ การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน ให้ปฏิบัติดังนี้

กรณีที่ ๑ การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนเพื่อไปทำธุระนอกโรงเรียนแล้วจะกลับเข้ามาเรียนตามปกติ หากนักเรียนขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนในระหว่างคาบเรียน ให้นักเรียนกรอกใบขออนุญาตและให้ครูประจำวิชาลงชื่อรับทราบ และนำมาให้ครูฝ่ายปกครองลงชื่ออนุญาต จากนั้นฉีกใบขออนุญาตส่วนหนึ่งให้หัวหน้าห้องเก็บไว้ในสมุดบันทึกการเรียนการสอน อีกส่วนเก็บไว้ที่ห้องปกครอง

กรณีที่ ๒ การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน แล้วไม่กลับเข้ามาเรียนตามปกติ ให้ผู้ปกครองนักเรียนมารับที่โรงเรียนเท่านั้น ให้นักเรียนกรอกใบขออนุญาตให้เรียบร้อย แล้วลงชื่อตามลำดับ ตัวนักเรียน (ผู้ขออนุญาต) ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และครูฝ่ายปกครอง จากนั้นฉีกใบขออนุญาต ส่วนหนึ่งให้หัวหน้าห้องเก็บไว้ในสมุดบันทึกการเรียนการสอน อีกส่วนเก็บไว้ที่ห้องปกครอง

๒๕.๑ การขออนุญาตถือเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบของนักเรียนเองที่จะต้องติดต่อกับครูประจำวิชาให้ทราบเสียก่อน จะมีการสอบย่อยหรือกิจกรรมที่สำคัญหรือไม่ จะอ้างการอนุญาตนี้ไปใช้สิทธิ์สอบหรือทำกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้

กรณีที่ทราบล่วงหน้าแล้วว่า จะต้องขออนุญาตออกนอกโรงเรียนด้วยเหตุผลใดก็ตาม เช่น ไปขอใบรับรองแพทย์ ใบรับรองโรงเรียนสมัครเรียน เป็นต้น ควรมีหนังสือจากผู้ปกครองมายืนยันเป็นหลักฐานด้วย มิฉะนั้นอาจจะไม่อนุญาตก็ได้

๒๕.๒ นักเรียนที่มาโรงเรียนแล้ว กลับออกไปก่อนเลิกเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งผู้ที่แต่งเครื่องแบบนักเรียนออกจากบ้าน แล้วไม่เข้าโรงเรียนถือว่า “หลบหนีโรงเรียน”

๒๕.๓ การพิจารณาอนุญาตหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าฝ่ายปกครอง และกรณีดังต่อไปนี้ ไม่สมควรอนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน

- (๑) เพื่อไปนำอุปกรณ์การเรียน สมุด หรือรายงานใดๆ เป็นต้น
- (๒) ไปซื้อของที่ตลาด ตลาดนัด หรือในตัวเมืองนครสวรรค์ เป็นต้น

หมวดที่ ๑๐ การเข้าแถวเคารพธงชาติและการสวดมนต์ไหว้พระ

ข้อ ๒๖ การเข้าแถวเคารพธงชาติและสวดมนต์ไหว้พระ ให้ปฏิบัติดังนี้

๒๖.๑ นักเรียนทุกคนต้องเข้าแถวร่วมกิจกรรมที่หน้าเสาธง เวลา ๐๗.๕๐ น. แล้วพบครูที่ปรึกษา และเข้าอยู่ในห้องเรียนให้เรียบร้อยอย่างช้าที่สุด เวลา ๐๘.๓๐ น.

๒๖.๒ นักเรียนต้องเข้าร่วมประชุม สวดมนต์ไหว้พระ และรับฟังคำชี้แจงอบรมในคาบประชุม หรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ฝ่ายปกครองประกาศให้ทราบ

หมวดที่ ๑๑ การเปลี่ยนห้องเรียน

ข้อ ๒๗ เมื่อเปลี่ยนห้องเรียน นักเรียนทุกคนต้องเดินเป็นแถวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และปฏิบัติตามกฎจรรยาภายในโรงเรียน ต้องเข้าห้องเรียนในวิชาต่อไปให้เรียบร้อย

ห้ามนักเรียนแยกไปเข้าห้องน้ำ ห้องส้วม หรือไปทำอย่างอื่นใด ถ้ามีความจำเป็นให้ขออนุญาตครูประจำวิชาที่จะเรียนในคาบต่อไปก่อน

หมวดที่ ๑๒ การปฏิบัติตนในห้องเรียนและการใช้ห้องเรียน

ข้อที่ ๒๘ ในระหว่างเวลาเรียน นักเรียนต้องปฏิบัติตนดังนี้

๒๘.๑ ขณะครูสอนถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ยกมือแล้วลุกขึ้นยืนถามหรือแสดงความคิดเห็น การเข้าออกห้องเรียนต้องขออนุญาต และได้รับอนุญาตก่อนทุกครั้งต้องตั้งใจเรียนฟังคำอธิบาย หรือเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยไม่เล่น ไม่คุย หรือกระทำการใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

๒๘.๒ ไม่ควรขออนุญาตไปห้องน้ำ ห้องส้วม หรือตึมน้ำในคาบที่๑-๒ และ คาบที่๕-๖

๒๘.๓ การกระทำในลักษณะดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการขาดมารยาทไม่เคารพและให้เกียรติครู อาจารย์ผู้สอน

(๑) ลูกเดินพลุกพล่านเข้าออกห้องเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตเล่นเสียงดัง เขียนข้อความใส่กระดาน ขว้างปากกัน นั่งหันหลังให้ผู้สอนขว้างน้ำลายหรือเสมหะบนพื้นห้อง

(๒) นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านหรือดูโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓) นำภาพหนังสืออ่านเล่น หนังสือเพลง เครื่องเสียงหรือนิตยสารใดๆที่ไม่สมควรหรือเกี่ยวกับการเรียนวิชานั้นๆขึ้นมาพูด ดู อ่าน ร้อง ฟัง หรือทำลักษณะที่คล้ายกันโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๔) นำอาหาร ขนม เครื่องดื่ม หรือของขบเคี้ยวทุกชนิดเข้ามารับประทานในห้องเรียน

(๕) อื่นๆ ที่ครู อาจารย์ผู้สอนพิจารณาเห็นไม่สมควรลงโทษให้อยู่ในดุลพินิจของครู อาจารย์ผู้สอน

ข้อ ๒๙ การใช้ห้องเรียนทำกิจกรรมใดๆระหว่างเรียน ให้ขออนุญาตครูประจำวิชา ถ้าไม่มีการเรียนการสอนตามปกติ ให้ขออนุญาตครูที่ปรึกษาหรือครูผู้ควบคุมห้องนั้นๆ หรือหัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่ ตามที่เห็นสมควรวันหยุดให้ขออนุญาตครูเวรหรือภารโรง และต้องมีหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองเมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วต้องทำความสะอาด และจัดโต๊ะให้เป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง

หมวดที่ ๑๓ การรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน

ข้อ๓๐ การรักษาความสะอาดห้องเรียนและรอบๆห้องเรียน ให้ปฏิบัติดังนี้

๓๐.๑นักเรียนทุกคนจะต้องไม่นำอาหาร เครื่องดื่ม ขนม ลูกอม ไอศกรีม เข้าไปรับประทานในห้องเรียน หรือบนอาคารเรียน รวมทั้งต้องช่วยกันดูแลตกแต่งเตือน แนะนำให้นักเรียนคนอื่นๆได้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ด้วย

๓๐.๒ การทิ้งเศษขยะ เศษกระดาษ หรือสิ่งเหลือใช้อื่นๆให้ใส่ลงในถังขยะที่ได้จัดเตรียมไว้ให้ ถ้าไม่มีให้หัวหน้าห้องหรือรองหัวหน้าห้องไปติดต่อขอเบ็กที่ฝ่ายบริหารทั่วไป

การทำความสะอาดให้ทำในห้องที่กำหนดให้ประจำ หรือห้องที่พบครูที่ปรึกษาในภาคเช้าต้องให้เสร็จสิ้นเรียบร้อย พร้อมทั้งจะตรวจได้อย่างช้าที่สุดเวลา ๐๘.๐๐ น. และภาคบ่ายให้ทำในตอนพักกลางวันให้เสร็จสิ้นอย่างช้าที่สุดก่อนเข้าเรียนภาคบ่าย ๑๐ นาที

ข้อ๓๑ การรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ให้ปฏิบัติดังนี้

๓๑.๑ นักเรียนทุกคนต้องทิ้งเศษขยะ เศษถุง ไม้ กรดขี้ ไอศกรีมหรือสิ่งเหลือใช้ลงในถังรองรับขยะ ที่ฝ่ายอาคารจัดเตรียมไว้ให้ตามที่ต่างๆรวมทั้งช่วยกันแนะนำตักเตือนให้ผู้อื่นได้ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วย

๓๑.๒ นักเรียนทุกคนจะต้องไม่ขีดเขียนข้อความ รูป หรือกระทำใดๆบนฝาผนัง ประตู หน้าต่าง โต๊ะ เก้าอี้ ห้องน้ำห้องส้วม บอร์ด และอื่นๆ ที่เป็นการไม่สมควรทั้งในที่ลับและที่แจ้ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

หมวดที่ ๑๔ การรับประทานอาหารของนักเรียน

ข้อ๓๒ การรับประทานอาหาร การซื้ออาหาร ขนม เครื่องดื่ม หรือไอศกรีม กำหนดไว้ดังนี้

๓๒.๑ นักเรียนที่นำอาหารกลางวันมารับประทานต้องรับประทานในช่วงเวลาพักกลางวัน ในบริเวณที่กำหนดให้ ห้ามรับประทานในห้องเรียนหรือบนอาคารเรียน เมื่อเสร็จแล้วต้องนำถุงพลาสติกหรือสิ่งเหลือใช้ใส่ลงในถังขยะให้เรียบร้อย

๓๒.๒ การซื้ออาหาร เครื่องดื่ม ขนมที่ร้านสหกรณ์หรือสวัสดิการให้กระทำได้ไม่เกินเวลา ๐๗.๔๐ น. ในตอนเช้า ตอนพักกลางวัน ต้องให้เสร็จสิ้นก่อนเข้าเรียนคาบแรกของภาคบ่าย ๑๐ นาที

๓๒.๓ ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวซื้ออาหารตามลำดับก่อนหลัง ห้ามแซงหรือแย่งกันซื้ออาหาร หรือส่งเสียงเอะอะโวยวาย ควรรักษามารยาทในการรับประทานอาหาร รับประทานอาหารด้วยอาการสำรวม ไม่เล่นกัน หรือทำให้หกเลอะราด

ข้อ๓๓ นักเรียนที่ซื้ออาหารจากร้านค้าแล้วไม่จ่ายค่าอาหารหรือทำลายลักษณะต่างๆของร้านค้า นอกจากจะถูกลงโทษและชดใช้แล้วยังมีความผิดทางกฎหมายอีกด้วย

สำหรับถุงพลาสติกใส่อาหาร ไม่เสียบอาหาร เศษอาหาร ให้ทิ้งลงในถังรองรับขยะที่จัดไว้ให้ ส่วนภาชนะใส่อาหารให้นำไปไว้ที่หลังร้านอาหารหรือที่ร้านอาหารกำหนด

หมวดที่ ๑๕ การรับ-ส่งนักเรียน การโดยสารรถประจำทางและการใช้ยานพาหนะ

ข้อ๓๔ การรับ-ส่งนักเรียน และการโดยสารรถประจำทาง กำหนดไว้ดังนี้

๓๔.๑ ผู้ปกครองและรถรับ-ส่งนักเรียน ให้รับ-ส่งนักเรียนเพียงแต่ที่หน้าประตูด้านนอก

๓๔.๒ นักเรียนที่โดยสารรถประจำทางต้องเข้าแถวขึ้นรถตามลำดับก่อนหลัง ไม่ห้อยโหนที่บันไดรถ หรือขึ้นบนหลังคา ถ้าไม่มีที่นั่งให้ไปยืนข้างใน

ข้อ๓๕ การนำยานพาหนะมาโรงเรียนในวันเรียนปกติและวันหยุด ให้ปฏิบัติดังนี้

๓๕.๑ รถจักรยานหรือรถจักรยานยนต์ที่นำมาโรงเรียนต้องอยู่ในสภาพที่ขับขี่ได้อย่างปลอดภัย และมีอุปกรณ์ส่วนควบครบ มีกุญแจใส่สำหรับจักรยานยนต์ ต้องเสียงไม่ดังเกินควร และนักเรียนผู้ขับขี่จะต้องมีใบอนุญาตขับรถตามกฎหมาย เมื่อมาถึงประตูหน้าโรงเรียนให้ลงรถ แล้วจึงไปจอดไว้ในที่จอดตามที่กำหนดให้ ต้องไม่จอดขวางประตูทางเข้า-ออก ในที่ที่ต้องจอดรถต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่จราจร ห้ามนำไปจอดในบริเวณที่จอดรถของครูและนักรการภารโรง เมื่อเลิกเรียนต้องจูงขึ้นที่ประตูหน้าโรงเรียน

๓๕.๒ การซ้อนรถจักรยานยนต์ ต้องนั่งไม่เกินกว่า๒คน ไม่นั่งบนแฮนด์หรือยื่นซ้อนในวันที่เรียนตามปกติไม่นำรถออกจากที่จอดก่อนถึงเวลาเลิกเรียนหรือเข้าไปในบริเวณที่จอด เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

๓๕.๓ นักเรียนผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามกฎจราจรโดยเคร่งครัด ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองและผู้ร่วมใช้ถนนด้วย ต้องขับขี่ชิดด้านซ้ายของถนนเรียงกันให้เป็นแถว ห้ามขับขี่ซ้อนคัน หรือแซงในที่คับขัน ไม่ขับขี่เร็วเกินสมควร (รถจักรยานยนต์ความเร็วไม่ควรเกิน ๔๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง) ไม่หยอกล้อหรือเล่นกันระหว่างที่ขับขี่

๓๕.๔ กรณีรถหายไปจากที่จอดรถ หรือผู้ปกครองมานำรถออกไปต้องแจ้งให้ครูที่ปรึกษาและครูฝ่ายกิจการนักเรียนทราบ

หมวดที่ ๑๖ การทำความเคารพของนักเรียน

ข้อ๓๖ การทำความเคารพในห้องเรียน ให้ปฏิบัติดังนี้

๓๖.๑ เมื่อครูอาจารย์เข้ามาในห้องเรียนให้หัวหน้าห้องเรียนเป็นผู้บอกทำความเคารพโดยใช้คำว่า “นักเรียน” ให้นักเรียนหยุดทำงานที่นักเรียนทำอยู่นั้นทันที นั่งตัวตรงและบอกว่า “เคารพ” ให้นักเรียนยืนตรงแล้วไหว้ เมื่อได้รับคำสั่งให้นั่งจึงนั่งลง

๓๖.๒ เมื่อนักเรียนจะพบกับครู ให้ยืนตรงเมื่อไปพบครูหรือเมื่อจะกลับไปที่โต๊ะเรียน ให้ใช้วิธีไหว้

๓๖.๓ การเคารพผู้ควนเคารพในทางพุทธศาสนา ให้กระทำความเคารพตามประเพณีนิยม

ข้อ๓๗ การทำความเคารพของนักเรียนนอกห้องเรียน

๓๗.๑ นักเรียนทั้งชายและหญิงเมื่ออยู่ในแถวให้ใช้คำว่า “แถวตรง”

ข้อ๓๘ การทำความเคารพของนักเรียนในโอกาสอื่นๆ

ข้อ๓๙ นักเรียนไม่ต้องทำความเคารพในโอกาสต่อไปนี้

๓๙.๑ เมื่อได้รับอนุญาต

๓๙.๒ เมื่อขับขี่ยานพาหนะ หรืออยู่ในที่คับขัน

ข้อ๔๐ นักเรียนที่เป็นลูกเสือ เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร การแสดงความเคารพ ให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ๔๑ การแสดงความเคารพต้องให้เหมาะสมแก่เวลา สถานที่ และบุคคล

หมวดที่ ๑๗ บัตรประจำตัวนักเรียน

ข้อ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติของนักเรียน จึงกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับบัตรประจำตัวนักเรียนไว้ ดังนี้

๔๒.๑ นักเรียนทุกคนจะต้องมีบัตรประจำนักเรียน และพกติดตัวให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา ทั้งในและนอกโรงเรียน ห้ามนำบัตรประจำตัวไปใช้ในทางที่เสื่อมเสีย

๔๒.๒ นักเรียนจะต้องสแกนบัตรมาเรียนในตอนเช้าเมื่อมาถึงโรงเรียน และสแกนบัตรตอนเย็นก่อนกลับบ้าน

๔๒.๓ กรณีบัตรนักเรียนสูญหาย / ชำรุด ให้นักเรียนยื่นคำร้องขอทำบัตรใหม่โดยเร็ว

๔๒.๔ กรณีนักเรียนลืมนำบัตรนักเรียนมา ให้นักเรียนไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่รับผิดชอบที่ห้องบริหารงานบุคคล เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบดำเนินการสแกนบัตรให้นักเรียนมาเรียนตามปกติ

หมวดที่ ๑๘ การควบคุมความประพฤติของนักเรียน

ข้อ ๔๓ ความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของการเป็นนักเรียน

๔๓.๑ เทียวเร่ร่อนอยู่ในที่สาธารณะสถาน เช่น หน้าโรงพยาบาล สวนสาธารณะ วัด หรือทำลายสมบัติของโรงเรียน เช่น นำไม้กวาดมาเล่นกัน ทำกระจกแตก ใช้เท้าถีบประตูห้องเรียน ห้องส้วม ทำผ้าเพดานแตก ทำหลอดไฟฟ้าแตกขีดเขียนหรือฉีกป้ายประกาศ บอร์ด เป็นต้น หรือทำลายทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น

๔๓.๒ แสดงกิริยาวาจา หรือการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ เช่น ก้าวร้าวครู อาจารย์ ภารโรง และเพื่อนนักเรียน และขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของไทย เป็นต้น

๔๓.๓ มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น ก่อการทะเลาะวิวาท หรือชักนำบุคคลอื่นเข้ามาสร้างปัญหาในโรงเรียน มั่วสุมตามอาคารร้านค้า ยุยงให้เกิดแตกความสามัคคีในหมู่คณะ กลั่นแกล้งรังแกผู้อื่นที่อ่อนแอกว่า แสดงตนเป็นอันธพาล นำรถจักรยานยนต์มาขับขี่ในบริเวณโรงเรียนโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นต้น

๔๓.๔ เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน เช่น ไฮโล ไพ่ ทายเลขโยนเหรียญ หัวก้อย บันแบะ บิลเลียด สลากกินรวบ เป็นต้น หรือมีอุปกรณ์สำหรับใช้เล่นการพนันในครอบครอง เช่น ไพ่ ลูกเต๋า ตารางปูปลา เป็นต้น

๔๓.๕ เทียวเตรเวลากลางคืนเวลาระหว่าง ๒๒.๐๐ น. ถึง ๐๔.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียน

๔๓.๖ สูบบุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า สูบกัญชา หรือเสฟสุรา ยาเสฟติด หรือของมีเมาอย่างอื่น รวมทั้งมีสิ่งดังกล่าวไว้ในครอบครอง

๔๓.๗ เข้าไปในสถานบริการทางกฎหมาย ว่าด้วยสถานบริการหรือสถานอื่นใดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ไนต์คลับ บาร์ ร้านอาหารที่มีผู้หญิงบำเรอ สถานอาบอบนวด คอฟฟี่ช็อป ร้านขายอาหาร หรือเครื่องดื่มที่มีการแสดงดนตรีเกิน ๒ ชั้นขึ้นไป เป็นต้น โรงรับจำนำหรือสถานการณพนันในระหว่างเวลาที่มีการพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อยู่อาศัย หรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น

๔๓.๘ เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรืองานนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาของนักเรียนคนหนึ่งคนใดเป็นผู้จัด

๔๓.๙ เข้าไปสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในที่นั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานทีนั้น

๔๓.๑๐ คบค้าสมาคมกับหญิงซึ่งประพฤติดนเพื่อการค้าประเวณีเว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกลับหญิงนั้น

๔๓.๑๑ ประพฤติดนในทำนองชู้สาว เช่น เขียนจดหมายรักติดต่อกันกระทำการใดๆที่แสดงการรักๆใคร่ๆ มีความสัมพันธ์ถึงขั้นได้เสียกัน เป็นต้น

๔๓.๑๒ มีวัตถุระเบิด หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้ เพื่อใช้ในการประทุษร้าย

๔๓.๑๓ หลบหนีโรงเรียน หรือไม่เข้ากิจกรรมตามที่โรงเรียนกำหนด

๔๓.๑๔ ลักขโมยหรือข่มขู่เพื่อนอาทรรพ์ของผู้อื่น (มีความผิดทางกฎหมายด้วย)

๔๓.๑๕ กระทำผิดกฎหมายบ้านเมือง ถูกจับกุมหรือถูกดำเนินคดี

ข้อ ๔๔ การส่งเสริมนักเรียนที่มีความประพฤติดี

นักเรียนที่มีความประพฤติดีหรือประกอบคุณงามความดีในการช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน สังคม ชุมชน หรือนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน สมควรได้รับการยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณและเชิดชูเกียรติ ในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีให้ครูที่พบหรือทราบ เสนอคณะกรรมการกิจการนักเรียน เพื่อพิจารณาเพิ่มคะแนนความดี ดังนี้

๔๔.๑ กรณีสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน

๔๔.๑.๑ สร้างชื่อเสียงระดับโรงเรียน ให้เพิ่มคะแนนสูงสุดครั้งละไม่เกิน ๑๐ คะแนน

๔๔.๑.๒ สร้างชื่อเสียงระดับจังหวัด ให้เพิ่มคะแนนสูงสุดครั้งละไม่เกิน ๑๕ คะแนน

๔๔.๑.๓ สร้างชื่อเสียงระดับเขตพื้นที่การศึกษา ให้เพิ่มคะแนนสูงสุดครั้งละไม่เกิน ๒๐

คะแนน

๔๔.๑.๔ สร้างชื่อเสียงระดับภาคหรือระดับประเทศ ให้เพิ่มคะแนนสูงสุดครั้งละไม่เกิน

๒๕ คะแนน

๔๔.๒ กรณีเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานให้กับโรงเรียน

นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานให้กับโรงเรียนในด้านต่างๆ เช่น คณะกรรมการสถานักเรียน นักกีฬาโรงเรียน ให้เพิ่มคะแนน ๑๐ คะแนน

๔๔.๓ กรณีให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือกิจกรรมหรือเป็นแบบอย่างที่ดี

นักเรียนที่ให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนคนอื่น ในเรื่องการแต่งกาย กริยา มารยาท ความประพฤติ การรักษาระเบียบวินัย เช่น เก็บของหรือสมบัติมีค่าคืนเจ้าของ บำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ในเรื่องต่างๆ ที่มีหลักฐานชัดเจน ให้เพิ่มคะแนนครั้งละ ๕ คะแนน

๔๔.๔ การเพิ่มคะแนนความดี ความประพฤติดี ให้ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้ควบคุมดูแลทำบันทึกเสนอต่อท่านผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อมแนบเอกสารรับรอง เพื่อขอเพิ่มคะแนนความดีงานกิจการนักเรียน

๔๔.๕ ผลของการเพิ่มคะแนนความดี

๔๔.๕.๑ นักเรียนที่มีความดีสะสมระหว่าง ๖๐-๗๖ คะแนน จะได้รับเกียรติบัตรผู้ที่มีความประพฤติดี “ ระดับดี ”

๔๔.๕.๒ นักเรียนที่มีความดีตั้งแต่ ๘๐ คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตรผู้ที่มีความประพฤติดี “ ระดับดีเยี่ยม ”

๔๔.๕.๓ นักเรียนที่ได้รับเกียรติบัตรผู้มีความประพฤติดี ต้องไม่ถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินกว่า ๒๐ คะแนน

๔๔.๕.๔ คะแนนความประพฤติดีไม่สามารถนำมาลบล้างคะแนนความประพฤติผิดได้

๔๔.๕.๕ คะแนนความประพฤติดีจะถูกเก็บสะสมเป็นระดับช่วงชั้น (ม.ต้น , ม.ปลาย) และพิจารณามอบเกียรติบัตรให้กับนักเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาตามระดับช่วงชั้น

หมวดที่ ๑๙ การลงโทษและคะแนนควบคุมประพฤตินักเรียน

ข้อ ๔๕ การลงโทษ หมายถึง การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด หรือฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสั่งสอนให้มีความประพฤติดี หรือเพื่อให้เข็ดหลาบ กำหนดให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนความประพฤติคนละ ๑๐๐ คะแนนในปีการศึกษาหนึ่งๆ การลงโทษและการตัดคะแนนควบคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามตารางที่กำหนดให้ท้ายระเบียบ และตามที่อยู่ฝ่ายการได้มอบหมายดังต่อไปนี้

๔๕.๑ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนกระทำความผิดไม่ร้ายแรง

๔๕.๒ การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีนักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติยศของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบ หรือถูกตัดคะแนนควบคุมความประพฤติรวมถึง ๕๐ คะแนน ขึ้นไป การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

๔๕.๓ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน ของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน

๔๕.๔ การทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนกระทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๔๖ ห้ามลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุนักเรียน และความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษด้วย การลงโทษนักเรียนให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก้แค้นเสียความประพฤติไม่ดีของนักเรียนให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป ให้ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมอบหมาย ให้เป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน

ข้อ ๔๗ การลงโทษนักเรียนทุกครั้งให้นักเรียนลงชื่อในแบบ โดยมีครูที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้น และแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองได้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยทุกครั้ง เพื่อเสนอให้ผู้อำนวยการทราบและบันทึกเป็นหลักฐานในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน

หมวดที่ ๒๐ การแก้ไขและส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

ข้อ ๔๘ การแก้ไขประพฤติของนักเรียน ภายหลังการลงโทษแล้วกำหนดเป็นแนวทางและสิ่งที่ควรคำนึงดังต่อไปนี้

๔๘.๑ หัวหน้าระดับชั้นควรจะได้มีการศึกษาหรือวิเคราะห์สาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ควรแก้ที่สาเหตุหรืออาการ แล้วประสานงานและขอความร่วมมือจากครูที่ปรึกษา ครูแนะนาผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาควรได้มีการติดตามผลและประเมินผลเป็นระยะจนกว่าการปรับปรุงพฤติกรรมจะเป็นที่พึงพอใจ

๔๘.๒ ครูฝ่ายปกครอง หรือบุคลากรอื่นๆในโรงเรียนไม่ควรแสดงเจตคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนที่ได้ถูกลงโทษ ควรได้ให้ความเอ็นดู เมตตาสงสารเพื่อให้นักเรียนได้มีความอบอุ่น และมีกำลังใจที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองให้ได้ดีขึ้น การใช้วิธีตัดขาดหรือไม่คบหาด้วย หรือการมุ่งเอาชนะหรือปิดปัญหาให้พ้นตัวไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาที่ดี และยิ่งจะเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาพฤติกรรม

๔๘.๓ การแก้ปัญหาหนึ่งๆอาจมีการแก้ไขได้หลายวิธี ควรเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับลักษณะของ คณะสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ควรมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปเป็นเรื่องของธรรมชาติ วิธีการแก้ปัญหาคควรเป็นวิธีการที่การที่ง่ายและลดความรุนแรง หรืออาจแก้ไขเพียงแค่เจรจาทำความเข้าใจกันเท่านั้น ควรเคารพในคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ของบุคคล มีเหตุผล มีความอดทน และรู้จักเก็บความลับได้

๔๘.๔ ควรได้มีการจัดกิจกรรมที่มีผลต่อการควบคุมความประพฤติกรรมของนักเรียนได้แก่ กิจกรรมที่สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนยอมรับละปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ทั้งที่กำหนดโดย กฎกระทรวง กรม และโรงเรียน เช่น จัดประกวดและให้รางวัลนักเรียนที่รักษาวินัยได้ดีเยี่ยม เป็นต้น

ข้อ๔๙ การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนให้พัฒนายิ่งขึ้นกำหนดแนวทางในการปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

๔๙.๑ จัดให้มีกิจกรรมที่มีผลต่อการพัฒนา และส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในตัวนักเรียน

๔๙.๒ จัดให้มีการเพิ่มคะแนนความประพฤติตามตารางที่กำหนดท้ายระเบียบนี้เพื่อมอบ ประกาศนียบัตรหรือเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติหรือรางวัลอื่นๆ

ข้อ ๕๐ ประเภทของการผิดระเบียบของโรงเรียน

โรงเรียนได้กำหนดมาตรการการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบของโรงเรียนไว้ ดังนี้

ลำดับที่	ลักษณะพฤติกรรม	คะแนนที่หัก	การพิจารณาและวิธีปฏิบัติ
ความผิดสถานเบา ตัดคะแนนความประพฤติความผิดละ ๕ คะแนน			
๑	มาโรงเรียนสาย	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๒	เข้าห้องเรียนสาย	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๓	หลีกเลียงการเข้าแถวเคารพธงชาติ	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๔	หลีกเลียงการเรียนตามตารางเรียน หรือ การเข้าหอประชุม	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๕	เข้าออกโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตในเวลาเรียน	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๖	แต่งกายผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนไม่ตรงตามวันที่โรงเรียนกำหนด หรือใช้เครื่องแต่งกายของผู้อื่น	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๗	ใส่ถุงเท้าผิดระเบียบ เขี่ยบสนรองเท้า	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้ถอดเก็บ/ทิ้ง
๘	ไม่ใส่เสื้อชั้นในหรือใส่เสื้อชั้นในสีฉูดฉาดไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๙	ใช้เครื่องประดับและของมีค่าที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน นอกเหนือจากนาฬิกา (ให้ใช้ตามความจำเป็น)	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้ถอดเก็บ

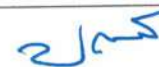
๑๐	ไว้หนวดเครา กันคิ้ว เขียนคิ้ว แต่งหน้า ทาปากในสภาพที่ไม่เหมาะสม	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๑	ไว้เล็บยาว ทาเล็บ ต่อเล็บ ใส่เลนส์ตาแฟชั่น	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๒	ทรงผมไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ย้อม กัด เปลี่ยนสี หรือ ซอยผม	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๓	ผูกโบว์มัดสีหรือมีรูปแบบผิกระเบียบไม่ตรงตามที่โรงเรียนกำหนด	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๔	ระเบิดหู ใส่ต่างหูที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้ครูเก็บและคืนภายหลัง
๑๕	ไม่ใช้กระเป๋าตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๖	ใช้เครื่องมือสื่อสารในเวลาเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. ให้แก้ไข
๑๗	ไม่ให้ความร่วมมือกับหมู่คณะหรือส่วนรวม	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๑๘	นำภาชนะใส่อาหารหรือขนม เครื่องดื่มขึ้นบนอาคารเรียน	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๑๙	ไม่จอดรถในสถานที่ ที่โรงเรียนกำหนด	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๒๐	สมรู้ร่วมคิดให้ผู้อื่นกระทำความผิด	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด
๒๑	ความผิดอื่น ๆ ที่เทียบเท่าความผิดสถานเบา	๕	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด

ความผิดสถานกลาง ตัดคะแนนความประพฤติ			
ความผิดละ ๑๐ คะแนน			
๑	แสดงกริยาไม่สุภาพต่อเพื่อน ใส่ร้ายผู้อื่น ล้อเลียน พุดคำหยาบพุดเท็จจนทำให้ผู้อื่นเสียหาย	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๒	แต่งกายมาโรงเรียนแต่ไม่เข้าโรงเรียน หรือ หลบหนีออกนอกบริเวณโรงเรียน	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๓	แสดงกริยาก้าวร้าว ไม่สุภาพต่อครูอาจารย์หรือผู้ที่ควรให้การเคารพ	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๔	นัดหมายบุคคลภายนอกหรือพาบุคคลภายนอกเข้ามาในโรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๕	ทุจริตในการสอบ	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๖	ดู / อ่าน / มี สื่อลามกอนาจารทุกประเภทไว้ในความครอบครอง หรือเผยแพร่	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๗	ยุยง ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๘	กลั่นแกล้งให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียชื่อเสียง หรือเสียหายทรัพย์สิน	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๙	เล่นการพนันทุกประเภท	๑๐	๑. ตักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง

๑๐	สูบบุหรี่ ซักชวนเพื่อนให้สูบบุหรี่ มีส่วนร่วมในการสูบบุหรี่ หรือมี ฝัก , จำหน่าย, จ่ายแจก, บุหรี่ ไว้ในครอบครอง	๑๐	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๑๑	หลีกเลี่ยงการร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกโรงเรียน	๑๐	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง
๑๒	พก/ นำประทัด ดอกไม้ไฟมาเล่นที่โรงเรียนอันจะก่อให้เกิด อันตราย	๑๐	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. แจ้งผู้ปกครอง

ความผิดสถานหนัก ตัดคะแนนความประพฤติ			
ความผิดละ ๑๕ คะแนน			
๑	ลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์หรือสมรู้ร่วมคิดในการลักทรัพย์ มีเจตนาทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๒	เสพสารมึนเมาทุกชนิด และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๓	ทะเลาะวิวาท / มีส่วนร่วมในการและใช้กำลังทำร้ายกัน	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๔	ประพฤติตนเป็นอันธพาล การข่มขู่เพื่อหวังทรัพย์ผู้อื่น	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๕	พกหรือนำอาวุธหรืออุปกรณ์ใดที่เจตนาจะใช้เป็นอาวุธหรือซ่อน เร้นไว้เพื่อประทุษร้ายผู้อื่น	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๖	เข้าไปในสถานที่ประกอบการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการเป็น นักเรียน	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๗	ทำอนาจาร หรือการกระทำที่ไม่สมควรทางเพศอย่างไม่เหมาะสม	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๘	ใช้เครื่องมือสื่อสารถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวของผู้อื่น แล้วนำไปเผยแพร่ในสังคมออนไลน์ทำให้ผู้อื่นได้รับความ เสียหาย	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
๙	ทำลายทรัพย์สินอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของโรงเรียน	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ ๓. ชดใช้ค่าเสียหาย
๑๐	การทำความผิดอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของทางโรงเรียน	๑๕	๑. ดักเตือนและบันทึกความผิด ๒. เชิญผู้ปกครองมาพบ
ความผิดสถานหนักที่จะต้องได้รับการพิจารณาจากผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารภายในโรงเรียน			
๑	เสพสารเสพติดผิดกฎหมายหรือมีไว้เพื่อเสพ จำหน่าย จ่าย แจก หรือรับฝากสารเสพติด ได้แก่ กัญชา ยาบ้า บุหรี่ไฟฟ้า ฯลฯ	เชิญผู้ปกครองมาพบทันที	
๒	ประพฤติตนเพื่อการค้าประเวณี หรือเป็นธุระจัดหา การค้าประเวณี	เชิญผู้ปกครองมาพบทันที	
๓	ประพฤติตนทำนองซู้สาวซันร้ายแรงหรือสามักรยา	เชิญผู้ปกครองมาพบทันที	
๔	กระทำความผิดกฎหมายบ้านเมืองอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ โรงเรียน	เชิญผู้ปกครองมาพบทันที	
๕	ทะเลาะวิวาทอย่างร้ายแรง ทั้งในและนอกสถานศึกษา	เชิญผู้ปกครองมาพบทันที	

ข้อ ๕๑ การพิจารณาโทษของนักเรียน

๑. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติถึง ๓๐ คะแนน
โทษที่ได้รับ คือ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ให้ทำกิจกรรมปรับพฤติกรรม
กิจกรรมจิตอาสา ๕ ชั่วโมง
๒. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติถึง ๔๐ คะแนน
โทษที่ได้รับ คือ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ให้ทำกิจกรรมปรับพฤติกรรม
กิจกรรมจิตอาสา ๑๐ ชั่วโมง
๓. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติถึง ๕๐ คะแนน
โทษที่ได้รับ คือ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เชิญผู้ปกครองมาพบ ให้ทำกิจกรรมปรับพฤติกรรม
กิจกรรมจิตอาสา ๑๕ ชั่วโมง
๔. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติถึง ๖๐ คะแนน
โทษที่ได้รับ คือ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เชิญผู้ปกครองมาพบ ให้ทำกิจกรรมปรับพฤติกรรม
กิจกรรมจิตอาสา ๒๐ ชั่วโมง
๕. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติถึง ๗๐ คะแนน
โทษที่ได้รับ คือ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เชิญผู้ปกครองมาพบ ให้ทำกิจกรรมปรับพฤติกรรม
กิจกรรมจิตอาสา ๒๕ ชั่วโมง
๖. นักเรียนที่ทำความผิดถูกหักคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๗๐ คะแนนขึ้นไป หรือทำผิดเงื่อนไขทัณฑ์บนหรือ
ความผิดขั้นร้ายแรง
โทษที่ได้รับ คือ การเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยความร่วมมือของทางโรงเรียนและผู้ปกครอง
นักเรียน

ข้อ ๕๒ การปรับพฤติกรรมโดยการทำกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์/จิตอาสา

เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดความประพฤดี โรงเรียนจึงได้กำหนดกิจกรรมควบคุมการปรับพฤติกรรม โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้ ให้นักเรียนทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ /จิตอาสา โดยมีครูประจำชั้นหรือคุณครูที่นักเรียนไปทำกิจกรรมด้วย เป็นผู้รับรอง และนำส่งฝ่ายบริหารงานกิจการนักเรียน เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ ๕๓ ให้รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

(นายบุญเลื่องสือ รอดมา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเขาทองพิทยาคม